

խցեալ զբերան մանկանն, և զինեալ էարկ ի քիւֆէն, և եղեալ ի վերայ զաղբու տանն ել և գնաց ի բաց թողեալ և զդուռնն տանն, և էր մանուկն միամօր մօր իւրոյ. իբրև ժամք ինչ անցին ի վերայ, ձայնէ մայրն զմանուկն և ոչ ոք էր որ պատասխանէր, իջեալ ի զաւիթն և ահա բաց են դուռնքն, կորեաւ ասեն մանուկն, և սկսան թէլլալս կանչել աստ և անդ ընդ ամենայն քաղաքն կոտորանդնուպօլսի: Չէօփճին մինչ չև թէլլալքն սփռեալք ըմբռնեցաւ ի չարիտ իւր, զի ի գնալն մինչև ի տեղի իւր, ի ճանապարհին թորեալ ի դուրս արիւնն ի սէփէթէն, ասէ ցնա ոմն. Չի՛նչ է այդ այր դու զի արիւն հոսէ ի սէփէթ թէ՛դ, և նա ասէ. Ի տուն մի հաւ մորթեցին, և թոֆայ համարեալ մինչդեռ ես զաղբուս առնուի արկին և զհաւն ի սէփէթն. և հարցանօղն համոզեալ ի բանից անտի սկսաւ ընթանալ զճանապարհ իւր, բայց կաթիլք արեանն ոչ վերջանան ի փողոցացն. և իբրև էանց ընդ բազում փողոցս յորս ոչ մի, և ոչ տասն հաւու կաթիլք արեանն օգտէին, դարձաւ շտապով զհետ մտեալ չէօփճիւքին և ժողովեալ զմանս ի տանկաց բռնի ետ առնու ի վայր զսէփէթն, և հանեալ զմանուկն, և կալեալ զչէօփճին տարան առ դատաւորն: Իբրև ետես դատաւորն զմանուկն կայտառ, հրամայեաց լուանալ, և մաքրեալ և եղեալ ի կողմանէ ետ ծածկել որպէս թէ ի քուն իցէ, և կոչեալ զմայր մանկանն, սա է ասէ մանուկն քո, և նա ասէ իմ է, թող ասէ դատաւորն և մի զարթնուցու ի քնոյ անտի. և ապա ի խրատական և ի մխիթարական բանից զորս խօսէր դատաւորն, ապա ուրեմն իմացաւ զանցսն կատարածի մանկանն. և եզիտ չարագործն զարժանին պատուհաս: Ի խոյուժմճի չարչըն տօլանտըրճիք ոմանք միաբանեալ իբրև 50 և 60 քսակի վաճառս առեալ յէսնաֆէն կորեան ի միջոյ. վասն այսր պատճառի և ափտըրահման չէլէպին տային մեր վ. շ. Անտօնին եմուտ ի բանտ, զի բազումք ի վաճառականացն ի ձեռս նորա էին աւանդեալ զվաճառն, սակայն հրաման ել ի թագաւորէն զի զտցի ամենայն ստացուած վաճառականացն, և զտին զամենայն ամենայն իրօք, և ոչ եղև ումէք փնաս ինչ:... յաւուրս յայտօսիկ եկն և այտի ի քաղաքէն նապօլի քաւալիէն մի, և եկեալ առ դեսպանն սպանիոյ ի տէօրթիօլազըն և ցուցեալ զքաւալիէական և զտուտ վկայական թուղթս իւր, նստաւ ի պալատան դեսպանին, սակայն դեսպանն գրեաց թուղթ առ թագաւորն վասն քաւալիէոյի այտօրիկ ծանուցեալ և նմին իսկ քաւալիէոյին, թէ ես վասն քոյ գրեմ առ թագաւորն, և նա ասէ, այո՛ նաև ես իսկ ինքնին գրել ունիմ առ նա. գրեաց և ինքն ևս և ետ ցդեսպանն առաքել ընդ իւրում թղթին: Յայնմ միջոցի մինչ չև եկեալ էր անտի պատասխանի թղթոցս այտօցիկ, սա հանապազ ուտէր ի սեղան դեսպանին, և ընդ ամենայն մեծամեծաց ֆրանկաց և դեսպանաց ելեմուտս առնէր իբրև զմի ի մեծամեծ քաւալիէոց սպանիոյ, և աւուրք էին աւուրք բարեկենդանի և ի պալօյս և ի խաղս առաւել գտանէր: Յաւուր միում ի խաղս ինչ թղթոց կորոյս 100 ոսկի, զոր վճարելոց է ըստ օրինաց նոցա ի միջոցի քսանկէորս ժամու. յայնմ [— « յայնժամ »] պաւտիւր վրան մտոցուած կ'երևի] զնացեալ եբեր 100 ոսկի չիլ զէրմահպուպ և եկն համարեաց ումէք որ ոչ էր ի խաղացողաց անտի, ասէ ցնա այրն, ընդէ՛ր համարես ինձ զսոսա, ասէ քաւալիէքն, մի՛թէ և ոչ դու յօրթախից նոցա իցես, զոր քաջ գիտէր քաւալիէոն զի չէ, ասէ ցնա այրն, չեմ. ասէ քաւալիէոն, յորժամ գտից զնա ինքն նմա համարեցից զսոսա, և ժողովեալ զոսկիսն դնէ անդրէն ի ծոց իւր: Էլ առ փոխով և քանի մի քսակի ակունս և մարգարիտս ի վաճառականաց տեղոյս, յորոց և մի էր և անտօնն եղբայրն մեր վ. շ. Վաբրիէլին, յորմէ էառ 1700 դուռչի մարգարիտս, էառ և 100 դուռչ փոխ ի մեծաւորէ ժամու սուրբ աստուածածնին. և հանեալ ի ծոցէն զոսկի ժամացոյց իւր ետ ի գրաւ, ասէ մեծաւորն, ոչինչ պիտի ինձ գրաւական ի քէն, ասէ քաւալիէոն, ոչ այդպէս է, ես կամիմ զի ամենայն ինչ իմ լինիցի սաղ. յետ քանի մի աւուրց առաքեաց առ մեծաւորն սպասաւոր, և խնդրեաց զժամացոյցն վասն այնր երեկոյի, զի յայտմ երեկոյի երթալ ունիմ ասէ ի պալօն այս ինչ դեսպանի, և ամօթ մեծ է երևիլ անդ անժամացոյց. և յայնմ երեկոյի առեալ ի նմանէ և զժամացոյցն, և ի վճարել պալօյին անյայտ եղև այրն ընդ առաւօտն. և յետ երկուց աւուրց եհաս պատասխանի թղթոյ դեսպանին թէ ես ոչ գիտեմ և ոչ առաքեցի այդր զայդպիսի այր: Յուզակս առաքեցին զկնի, և զտին զնա ի պօղազին ի չանաք քալէսին ի կերպարանս նաւավարի, և զամենայն